

Russiæ nomen à Brueteris deriuatum credunt, voce nonnihil corrupta ac fracta: Brueteri enim ex VVestphalia, à Charmauis & Angrinarijs eiekti, secedentes in Sarmatiam concessere, & ad Baltheum mare: domitis aut expulsi Vlmigeris, confederunt: quod Claudianus hoc versu innuere videtur.

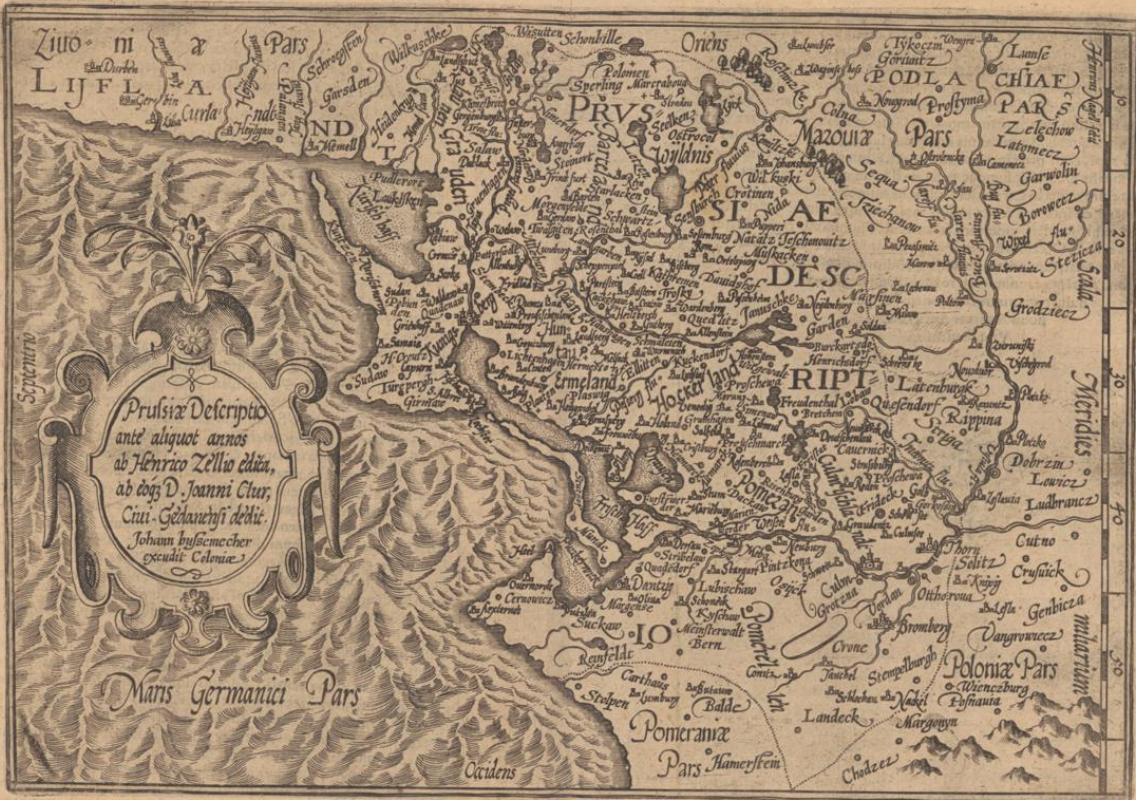
Venit accola sylua

Brueterus Hercinia, latisq; paludibus exit

Cybrus.

In Sarmatiam enim Hercina propagatur. Verù de Prussiae nomine aliter sentit Erasmus Stella, ait enim Borussios populos, quos Ptolomæus ad Ryphæos montes collocat, non longè qua Tanais ex eis erumpit, infelicitate sua concitos (quòd perpetuis niuibus algoribusq; illic terra riget & ad omne naturæ mysterium damnata est) ad nouas sedes capeffendas, patria egressos in hæc loca delapios esse, terramq; vocabulo gentilitio Prussiam appellasse, qua vsq; hodie vnus literæ suppressione vulgò dicitur. Rei fidem facit quòd etiamnum populi ad Ryphæas habitantes, eodem pariq; sermone quo hi vtantur. Prussij itaq; VVigewonum populi sunt, ad Clylipenum sinum in Sarmatia Europæ, ac inter Vandalos numerantur: quorum sedes olim Burgundiones, Varinos, Gothones, Fennos, Aestios, Stagnanos, Sargatios, Sudinos, Gelandanos, Gillones, Charinos, Sulones, Subarios, Hulmigerosq; tenuisse ferunt, à quib. etiam hodie pars Prussiae ad Vistulam, Culmigera vocitatur. Partitur eam more antiquo Erasmus Stella in Pomesiniam, Galingiliam, Natangiam, ac postmodum in Biritiam, Naoderitiam, & Varnitiam. pro ducatu habetur hodie pars Orientalis, quæ Chrono seu Pregelio flu. adiacens, Schalaunia & Graudia vocatur, His in Meridiem vicina est Bartenlandia, ac Meridionalior his Mazouia, ad Occidentem iuxta Elbingum fluuium Natangia remanet, & sub hæc Huntavvia. His verò Occidentalior pars ad Vistulæ vtramque ripam iuxta Gedanense emporium Pomesania & Pomerellen vocatur. Culmigera autem quam Culmischlant vocant, ad Triebnitzam atq; Vistulâ fluuium versus Meridiem sita est. In Septentrione autem Insula illa quam sinus efficit Venedicus, Samaiden vocatur. Vrbium omnium opulentissima est Dantiscum, proprio nomine Gedanum dictum. præter hanc maritimam quoque urbem habet Koningspergum, Latine Regium montem appellare licet, ad Chronum seu Bregelam amnem, in quo magni magistri ordinis Teutonicorum sedes erat aliquando. Intus in Meditæranæa, in ripa Vistulæ fluminis, insignis vrbs sita est, Turcæ & Turroniam vulgò Dorn vocant, similiter Marieburgum, Chulmen, Notangen, Samkand, Risenburgû, Brunspergum, ac complures aliæ. Aëre fruuntur frigidiore. Terra ipsa vasta, ampla, ac paludibus inuia. Frumenti ferax est, aquis irrigua, & plena colonis, multa ambitiosa oppida, multi maris sinuosi reflexus amœnam efficiunt; pecorum ingens vis, incæduæ syluæ, multa venatio, piscatio diues. Saltus Hercynius qui per Prussiam vagatur, multa ferarum genera gignit: alces, vulgò Ellendts vocant, onagros, vros seu bubalos Germani Auroxsen, & Bisontes et Buffalos dicunt: præter illa & pelles quædam non ignobiles mittunt hæ syluæ quæ vestium simbrijs principum hominum subduntur. Lectorum etiam stragula ex his consuunt, pretioq; ingenti vendunt. Habent etiam syluæ præter id suas diuitias, apum scilicet ingentem multitudinem, quarum alueos ceu natiuos, intra arbores ad hoc cauas cernere est, ex quibus tanta mellis & ceræ copia prouenit, vt Germaniæ, Britanniaq; ac cæteris adiacentibus insulis commode harum rerum vsus suppeditet. Ora illa quæ quasi peninsula est, ob sinuosos flexus Maris, terramq; spatiosè in freta excurrentem, Samaiden vocant, succino abun-

dat, in quam vi tempestatum idipsum aduehitur: id olim à Germanis Glessum vocatum est, inde Glessaria regio ipsa. quo loco autem succinum nascatur, scriptores non conueniunt, quidq; succinum sit, controuersum quoque est: crediderunt nonnulli purgamentum esse maris concreti, quidam Solis radiorum succum esse putarunt, quos circa Occasum vehementiores in terram actos sudorem pinguem in eam partem Oceani relinquere; deinde æstuante mari in littora Germaniæ eijci dixerunt. Quidam verò è limo quorundam montium Sole excalescente fluitare existimant, in herbido solo atque algido, quod his montibus subest, indurari: Oceano illic efferuescente; inde rapi, & in proxima littora expelli. Plinius tradit Succinum gigni in insulis Septentrionalis Oceani, ipsumque nasci de fluente medulla. ex pinei generis arboribus (sicut enim resina in Cerasis, ita & in pinis humoris abundantia erumpit) densamq; rigore maris. eo intumescere ex insulis rapi, certoque littore expelli, ita inuolutum herbis, ut ex his pendere videatur, salo expui. Fluminibus regio rigatur ad Ortum Chrono, ad Occasum & Meridiem Vistula Mediterranea Elbin-gus flu. humectat, Sunt præter hos alij ignobiliore, Bro, Osa, Triebnitz, Brieg, ac innumeri ferè lacus. Eruditissimam huius regionis descriptionem reliquit nobis Andreas Aurifaber Vratislaviensis.

